

ЦЪНИ.

За абориране на въстника:

За година . . . . . 16 л.
в месец . . . . . 5 л.
вътвърдяване за година 15 л.
стар брой . . . . . 50 ст.

За обявлението:

I) Въ единъ стълбъ:
На 4 стр. за ципер реди . . . . . 20 ст.
" 1 стр. " . . . . . 15 ст.
" други стр. " . . . . . 50 ст.

2) Въ два стълба:

На 4 стр. за ципер реди . . . . . 50 ст.
" 1 " . . . . . 3 л.

За срочни (шестмесечни или годинни) обявлениета се правятъ
всички отстъпки.

АБОНАМЕНТЪ ВЪ ПРЕПЛАТА

Записването на новъ абонатъ става
всекога от началото на текущото
шестмесечие.

Единъ брой 20 ст.

Всичките права на свободата съз основани на правдата; за туй първата длъжност на свободата е да защищава правдата.

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТИНИКЪ

„Всичките права на свободата съз основани на правдата; за туй първата длъжност на свободата е да защищава правдата.“

Редакторъ-Издателъ
П. БОБЧЕВСКИЙРедакцията е въвла за правило да не испитватъ никакви поръчки, които
не съз придвижени съз стойността.
За обявлениета се плаща съзъ първото публикуване.

РУССЕНСКО ГРАД. ОБЩ. УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 390

Руссенското градско общинско управление, на основание протокола на Общинския Съветъ отъ 27 Януари т. г. подъ № 6, има честь да извѣсти, че на 25 идущий Февруарий ще се произвѣде търгъ съз тайно наддаване за отдаване на предпримачъ градскитъ даждия „Октраа и Бачъ“ отъ 1-й Мартъ т. г. до 1-й Януарий 1892 година.

Залога за правоучастие въ търга е 45,000 лева.

Поемнитъ условия, таблицата и правилника, могатъ да се виждатъ въ общинското управление, въ присъственитъ дни и часове, съзъ 10-й Февруарий.

Гр. Руссе, 29-й Януарий 1892 год.
Русен. Град. Кметъ: П. Винаровъ

Секретаръ: Ф. Цаневъ

(3—164—3)

АДМИНИСТРАЦИЯТА

обявява, че за освобождение на гаранцията, дадена отъ бившия агентъ, г-на

ПАРУША С. ОВЧАРОВА,

моли г-да аборатъ на въстника, да й явихъ
най-късно до 31-й Марта т. г., ако притежаватъ
расписки срѣмъ абораментъ, не подписаны отъ
редакторъ-издателя П. Бобчевски, както и ако
съз платили г-ну Овчарову срѣмъ въстника, а не
съз получили редовна расписка.Ако до тоя срокъ не се обаджътъ такива,
гаранцията му ще бѫде освободена и никакви
заявления отъ този родъ за агента Овчарова
не ще се уважаватъ отъ администрацията.

БЪЛГАРСКИЯ ВЪПРОСЪ.

Дадохме още една жъртва на политиката, ако ни се позволи да дадемъ име „политика“ на последното то убийство въ Цариградъ, срѣмъ на желанието ни да бѫдемъ, колкото се може, хладнокръвни тълкуватели на звѣрството. Кой българинъ, конто има поне канчица отечестволюбие въ сърдцето си, не ще се замисли върху това звѣрско отнемане на единъ достоенъ, много потрѣбенъ на нашъ държавенъ мѣжъ? Какво каза-ва този жестокъ втори случай?

„Ще убивамъ, ще ви избъмъ гла-
вите!“—На-ли това казва? Трѣбва да бѫде човѣкъ лудъ, безуменъ, безпримѣренъ тѣлакъ, за да не разбира, че всичко туй иде отъ руската дипломация. Ти толкова мисли за настъпъ, толкова й боли за настъпъ, толкова пиши, не ї косищо, за да не си трѣши, като тува пиши, за да дава пари на хора, прави ги убийци, (ако не съз били и такива),—и само тия нари съз пейната загуба или печала въ планировътъ ї! Планове! Какви съз тѣ?—Знаемъ ги вече много добре: да бѫдемъ послушни овци пейнъ, да си разиграва коня на ни, та да си разиграва коня на

Ще спрѣ ли руската диплома-
ция, срѣмъ като иен-кървата и па-
тъзи невинна жъртва, па тъзи прѣ-
дадена на отечеството си душа? Кой
ще каже да?—Не съзмисли, защото
и съз тъзи жъртва тя не постига
плановетъ си. Съзлователно, и ний па-
маме още да погребвамъ съз слъзи
на очи. Кого? Испрѣмъни по сил-
нитъ синове на отечеството си, ис-
прѣмъни ония, които тѣй или инакъ
уважавамъ, като патриоти, и сме да-
ли въ рѫцѣ имъ ключа на дър-
жавните ни работи; испрѣмъни о-
ния, които съззамъ сме отхрапили
за да се посветихъ активно за об-
щото ни благоустройство, и, затуй,
милъемъ за тѣхъ, общаме ги и же-
лаемъ да не ни липсуватъ.

Тогазъ? Естествено съзъдва да
се стараемъ, що да избѣгнемъ
трети случай, още повече, защото
не знаемъ кой ще бѫде жъртвата,
колкото ще бѫдатъ тѣ, и какво мо-
же да излѣзе срѣмъ повече убийства.
До сега ний зянахме, що ще каже
„Европа“, тя хъръляне върху Пор-
тата, а тъзи посъдъдията се отко-
чева съз „явашъ-явашъ“. Значи, и-
маме ний цѣра си на вънъ, защото
никого не боли, и всѣкой глѣда да
си е спокоенъ, макаръ даже на чуждъ
гърбъ.

Нашия български умъ вижда
само два исхода: да клѣкнемъ прѣдъ
руската дипломация и—да дигнемъ
по-високо знамето, пародното и
стрѣмление: пълната политическа
свобода. Трети начинъ исходъ
— признаването на Князъ и—не па-
тоили, защото не ще може да отстра-
ни тъзи политика съз убийства.

Да се подчинимъ на волята на
руската дипломация, значи, да
дадемъ единичката си сила въ рѫцѣ
и, защото първото ї условие е—ру-
ски генерали и пълководци въ па-
ната армия и нѣщо съвѣтъ сходи-
сь яремъ, щомъ нашите българи
пълководци трѣбва да ходятъ „на
обучение“ въ Кавказъ, Финландия и,
може би, Сибиръ. Тогазъ интриги
въ двореца, и крадене князове, и
чрезъничайни руски комисари, и
губернаторъ. Пази Боже! Дохожда-
ли на умъ Князъ Александър и рус-
ските генерали.

Да обявимъ пълна независи-
мостъ и да прѣсъдъвамъ, безъ капиту-
лации и „Данеловци“, противниците
на държавния и строй тогазъ!
Да, нека видѣтъ, и емигранти и
руси, и „Европа“, че ний не иска-
ме ище повече отъ собствената
си свобода? Да, нека ни стъпчътъ
тога зъ, че сме искали миръ и спо-
койствие само! И кой ще ни стъпчи
защо? Този, които не ни защищава
и не пази непълнолѣтния, какъ
ще спечели правото да му наложи
волята си, и каква е тая воля? Тур-
ция ще загуби нари, но всичко, ко-
ето е за и съ нари, може да се уре-
ди, като имаме цѣльта да запазимъ
себе си.

Нека, най-послѣ, да ни стъпчътъ
за туй, че сме независими, вмѣсто
да плачимъ отъ разбойничество!

А и съз кон очи и крака ще ни
тичи „Европа“ или ще се съгласи,
да бѫдемъ тънкани, като обявимъ
независимостта си всенародно? Па-
ли тя желае да не сме чужди меке-
рета, а да сме самостоятелни? Но
върхъ признакъ и залогъ отъ този
за нашата самостоятелност какъвъ
искатъ? Тя трѣбва да признае пъл-
ната ни самостоятелност, и даже да
ни защити, ако не призная и стопи-
да ни глѣда, или само кряска, какъ-
то и прѣди да вършимъ въ дома
си всичко по желанието си, безъ вѣ-
какви увързвания? Не, тя пакъ ще
търси българската крава за търгов-
ските си спекулации, каквито и усло-
вия да ї се поставятъ. А руската
дипломация ще бѫде принудена да
напусти тъзи политика съз убий-
ства, защото става безцѣна ионе
тогазъ.

Намъни се ще да вървамъ, че
настоящия кабинетъ не ще удържи,
ако и отъ сега продължава да чака,
„бузакъ кемис даниджъ“ съ тия бла-
горазумия и убийства . . . . Отечес-
твения длъжност ни се налага, да
потърсимъ пълната си независи-
мостъ на чело съз Негоно Царско
Височество.

Среднитъ учебни заведения въ Англия.

Средното образование въ Англия
се добива въ грамматическия школи или
колледжи, които отговарятъ на нашия
гимназии. Много отъ тѣхъ съз основани
твърдъ отдавна: въ XIV вѣкъ и дори
по-рано. За най-известни коледжи се
броятъ: Итонския, Гарроуския, Ръбън
и нѣкои други. Главна роля въ прѣдо-
даването играятъ старти съзци—латин-
ски и гръцки.

Всичките английски коледжи съз
расположени далечъ отъ градътъ гра-
дица, въ нѣкои селека мястност, които
се отличава по хубавото си мястоположение,
по изобилието на вода, посрѣдъ
раскошни ливади, съ добре газдани гори-
чки. Само два коледжа правятъ ис-
ключение отъ това правило и се намѣрватъ
въ Дандонъ; но единия отъ тѣхъ е въ
насадане, и това нѣщо го приносватъ
настоящото, че училището се на-
мѣрва въ града.

Англичаните не могатъ да си прѣ-
ставятъ, какъ се възможи да се въз-
питаватъ младежи въ задунава атмосфера,
между четири стѣни. Английските школи,
дори най-известните отъ тѣхъ, възмѣтъ
видъ на грамадни казарми, както въ дру-
гите страни на Европа; тѣ прѣставля-
ватъ обикновено едно весело селце, на-
къто множество зданията съз хасъ-
ляни тукъ-тамъ и сегруниратъ въ една
живописна безредица около главното зда-
ние, дѣто се намѣрватъ класните стаи.
Тамъ, черквата, наредъ съ нея библио-
теката, прѣзъ цѣния денъ отворена за у-
чилището; малко по-нататъкъ помѣщени-
е за игралище на топъ, пространни мяст-
ни за игралище на крикетъ. Тукъ съзци-
та на директора или главния учителъ, ту-
ка съз помѣщението за стендиджитъ (които
плащатъ); хубави селеки котеджи
(каквици) отъ тухли, съ изадени балко-
ни, тукъ и съмѣтъване (надирвариане) съз

АДРЕСЪ:

За писма статии и рабочици:
До Редакцията
За пари (и всички види)
До П. Бобчевски
РЕДАКЦИЯТА И АДМИНИСТРАЦИЯТА
се помещава въ домъ Бобчевски.
№ 335, срѣзу Централната
градска градина

Редакционна писмо до
съдържанието на публикуван-
и възможни и съобщения, прѣ-
дадени отъ специалистъ и
домини.

Исподобените рабочици
се възлагатъ, ако се платятъ
пощенски ръчни.

Неплатени писма не се
приематъ.

Единъ брой 20 ст.

Брой 34

Назначената за подаръкъ на г. г. пла-
тившиятъ абонати книжка „Запоръ“ излѣ-
зе отъ печатъ и ще бѫде распратена днесъ
утрѣ.

Още неплагатившитъ г-да ще получихъ
щомъ платъкъ. — Въ Вратчанския окръгъ
ще биде раздаденъ отъ агента ни.

пишутъ ни отъ:

Варна., Г-нъ Редакторе, Минулата година
въ единъ отъ броенетъ на почитаемъ въестникъ
«Черно Море» бѣхте споменъти за пъкакви си
безнравствени дѣянія, вършили въ тухашата
градско-общинска болница. Това тѣбѣаше да по-
служи за поправление и запазване честта на
такова едно завѣденіе, но, за зла честь, то е по-
вѣрено въ рѫцѣта на такива хора, отъ които
единъ вече сж озинаменувани въ своето поприще.
За доказателство прѣвеждамъ съдѹщото отъ
рапорта на главният лѣкаръ, «Державный Вѣст-
никъ» отъ 1887 год. брой 81-й, с.р.б.: „Състоя-
нието на болницата въ ѝме на бившия стар-
ши лѣкаръ, Д-ръ Желѣзковичъ, е било много лошо,
но сега е значително подобрѣно, тѣй щото пра-
вителството е направило много добрѣ, за гдѣто
е уволнено отъ тази длѣжностъ, понеже, ако
това се продължаваше, всички мѣрки взети отъ
послѣ не би били въ състояние да възворятъ е-
динъ рѣдъ. Отъ думитѣ на лѣкарите узнахъ, че
въ негово врѣме никаква операция не е била извр-
шена въ болницата“. А другия му другарь, току
до пристигна въ попрището, помрачиъ си ху-
дите чувства и трѣгна по стъпките на
причината си. Нещѣ на подробното да ги ха-
рактеризираме; нека тѣхните дѣла нарисуватъ
само-наглѣдно както способностите имъ така-
то и сърдечната имъ

— По убийството на Д-ръ Вълковича, свѣдѣниятa на официозния органъ сж тия:

„Цариградските известия даватъ да се разбере, че убиецът на неизбравимия Д-ръ Вълковичъ е въ ръците вече на полицията. Групата Шиндаровъ, името на арестувания, за когото споменажме въ миниатюрата си два броя, не можа да установи гдѣ се е намиралъ въ часа, когато е станжало убийството. Освѣнъ това имало и други основателни улики противъ него. Така, единъ Царигражданинъ, който много приличалъ на покойния български агентъ, заявила въ полицията, че той нѣколко пъти билъ спиранъ на улицата отъ едно непознато за него лице, което втръчено се вглѣдвало въ физиономията му. Този Царигражданинъ подозрѣва, че това непознато лице не е другъ никой, а самия убийца на Д-ръ Вълковичъ. Основание за подобно подозрение служило обстоятелството, че срѣщата ставала и двата пъти близо при бъл. агенство и че това лице често се наврътало на улицата Кабристанъ, гдѣто се намира зданието на бъл. агенство. Групата Шиндаровъ, по признаците си, напълно отговаряла на лице то, което спирало и се вглѣдвало въ казания Царигражданинъ. За подозрението на този господинъ се имало и тѣзи важни улики: той ходилъ нѣколко пъти въ агенството за помощь, и всѣкъ пътъ настоявалъ самъ лично да види агентина,—вижда се, за да го запознае добре.

агентина,—вижда се, за да го запознае доорък. Улавянието на Шандарова станжало съвършенно случайно. Министра на полицията Назимъ бей, пр друженъ отъ мютесарифина на Пера, отишъл да обиколи нѣкои отъ улицитѣ, съсъдни съ помѣщението на бѣл. агентство. При Исти Шанъ един неизвестнато лице извикало: „Вий търсите убиеца на Д-ръ Вълковичъ?—Его го!“ и посочило на Шандарова. Послѣдния билъ арестуванъ и отведенъ въ единъ отъ участъците. Зараднанитѣ полицейски сторили при това една важна грѣшка, като забравили да задържатъ и лицето, което посочило на Шандарова. Туй нѣщо, казватъ, можело да затрудни следствието на дѣлото. Впрочемъ, самъ арестувания, който билъ пиянъ, кога го задържали властите, призналъ се за авторъ на убийството сѫщата вечеръ, но на другия денъ отрекълъ. “

— Послѣднитѣ извѣстия донасятъ, че руския посланникъ въ Цариградъ Нелидовъ простириалъ предъ Портата противъ обвиненіето, че убийството на Дра Вълковича е руско дѣло.

Дъло Горкия! Той иѣма хаберь, ами само хората приписватъ туне-бѣда на русската дипломатия! Ти съмъ чистъ Сърътъ Господъ!

ция! Тя е чиста, като Света Богородица!

Види се, че и самият тъхъ ги е досрамъ-
ло отъ това си звѣрство, па и губиже лицето
си, честта си прѣдъ свѣта. Не е чудно, щото
и „Европа“ да се прѣстори, че вѣрва рускиятъ
оправдания, защото и тя все съ поти работи и
се храни . . . А България—нека търи и
чака!

— Г-да *Б. Н. Султановъ* и *Г. Николовъ* отъ Шуменъ, сж распространяли покана за събиранье спомоществования на прѣведената си книга „*Въ небесата*“, астрономически романъ отъ К. Фламариона,

„Свобода“ публикува обявление отъ „Хаджи Айватъ“, съ което се кани Софийската публика на изпълнение „Карнавал“.

— Австрийските пътнически пароходи са вече открыти и обновените до Адмиралтейство.

— Австрийското морско пароплавство дружество „Лойнд“ почва отъ идущата седмица да държи съобщение редовно между морските градове. Освѣт туй новъ особенъ маршрут е прѣдвидимъ между Риека и

предвиденъ между Варна—Цариградъ направо.
Тъй и тръбаше. Нашето пароходно дружество въ Варна заспа дълбоко.

— Наборната Комиссия въ нашия окръгъ вече засъдва тукъ по вземанье новобранци за идущата година. Тя ще тръгне тия дни за Продадийско-Новоселский клоунъ, а къмъ 20-ти того

— Отъ една-две седмици въ града ни се намира една „арабска“ трупа съ животни: маймуни, кучета, коза и слонъ, дрессирани. Трупа та прѣставява въ общинската зала „Съединение“, гдѣто, по измънане актьори, человѣци, подвизаватъ се животни, за да спасятъ измънъ общината. Послѣ, когато има человѣци, ще се прѣставява цѣкъ отъ тѣхъ въ ежидото място. Варненци трѣбва да се молятъ на животнитѣ, да бѫдятъ внимателни, за да не цапнатъ врати и помѣщения, особено въ сцената, та да не останятъ тия послѣднитѣ унуждени отъ общинско чистенѣе, защото въ ежидия салонъ се даватъ и ще се даватъ баловетѣ, макаръ сега въ Дамските стани да се кичатъ маймуни и пр.

Варна, Г-нъ Редакторе, Минулата година въ единъ отъ броенетѣ на почитаемъ вѣстникъ „Черно Море“ бяхте споменъти за нѣкакви си безнравственни дѣянія, вършили въ тукашната градско-общинска болница. Това тръбаше да послужи за поправление и запазване честта на такова едно завѣденіе, но, за зла честь, то е по-вѣрено въ рѫцѣтѣ на такива хора, отъ които едни вече сѫ означенувани въ своето поприще. За доказателство прѣвеждамъ същущото отъ рапорта на главният лѣкаръ, „Държавният Вѣстникъ“ отъ 1887 год. брой 81-и, сърб: „Състоянието на болницата въ въмѣ на бившия старши лѣкаръ, Д-ръ Желѣзовичъ, е било много лошо, но сега е значително подобрѣно, тѣй щото правителството е направило много добрѣ, за гдѣто го е уволнило отъ тѣзи дѣлности, понеже, ако това се продължаваше, всички мѣрки взети отъ послѣ не биха били въ състояние да възвратят едни рѣдъ. Отъ думите на лѣкарите узнахъ, че въ него времѣ никаква операция не е била извршена въ болницата“. А другия му другаръ, току що пристигна въ попрището, покрачилъ си ху манинитѣ чувства и тръгналъ по стъпките на привидната си. Не щемъ на подробнѣ да ги характеризирамъ; нека тѣхните дѣла нарисуватъ пай-наглѣдно както способностите имъ таъкъ, че и сърдцата имъ

На 13 този мѣсяцъ кѫщ пладиѣ прѣнасятъ въ градско-общинската болница една родилница на първо ражданѣ, на име Мариоли Христова. Водите били истекли. На 14-и тийската на матката била растворена около три прѣста и дѣтето било още въ голѣмий тазъ, помощникът на г-нъ Д-ръ Желѣзовичъ прибрѣзва да аплицира форсепсъ, но, прѣдъ видъ на още неотвореното отъ верстие на матката и високото състояние на дѣтето, при насилията съ инструмента появява се изобилно кръвотечението. Операторътъ въ такова едно положение остава родилницата и си отива. Въ 8 часа вечеръта гласата на дѣтето достигнала вече въ малкий тазъ, благодарение на маточнитѣ съращения и вече готово да се роди, но жената истощена и маточнитѣ съкрашения като се прѣкратили, трѣбвало е вънканата помощъ за да ѝ избави. Въ сѫщия денъ 14-и Февруаръ, въ 10 часа подиръ пладиѣ г-нъ Д-ръ Георгиевичъ, като отива гъз за балъ, заминава прѣвъзъ болница, и безъ да види родилницата въ какво положение е, заржва да го не бесно крѣтъ. На 15-и въ часа 5 прѣдъ пладиѣ, види се, на връщаніе отъ балъта, дохождащи и двамата доктори. Майката на болницата още отъ 14-и съ съзи на очите ги молила да повикатъ нѣкой другъ докторъ, но види се тѣхното самолюбие и глупава надмѣнност не ги оставила, на даже тѣ се надсмивали на майката и говорилъ не врѣли и не кипибли думи. Най-сетне на 15-и кѫщ пладиѣ наскоро дошли и сѫ рѣшили да наложатъ форсепсъ съвѣтъ като оставили да стоятъ главата на дѣтето около 28 часа въ малкий тазъ. Всѣдствие на това затмѣдяване нещастната родилница се оставя на мъжки бесѣдѣ и дѣтето се ражда мъртво. И благодарение на умѣлѣтѣ, искусни ръцѣ, и на толковото насилие, у жената се появява кългра на на вагинитѣ и още е неизвестно до кѫщъ че се продължи и какви ще бѫдатъ слѣдствията.

Пита се сега, науката, па и самия законъ, позволяватъ ли една родилница въ такова едно положение да се напушта, и да се ходи по развлечението? Въ този случай не се изискващо много нѣщо, само малко присърдце да се държеше работата и да се умѣше когаименно да се аплицира форсепсъ, или нѣкъ, но просто, да се послушаше майката на родилницата; съ това не щѣбеше да имъ се наскърни достолѣнието. Българската поговорка: „като не є значъ не го барай“ не пѣши ли да бѫде спасителна, както за нещастната родилница, така и за самите оператори?

Варна, 20-и Февруари 1892 г.

(Б. Р.—Намъ никакъ не ни е приятно да давамъ мѣсто на такива лоши работи. Даль ни Господъ двама-трима лѣкари-българи, а и за тѣхъ трѣбвало да се пине! Прѣдѣтътъ твърдѣ много привлича внимание и ний ще сгрѣшимъ, ако не позволимъ да се знае, отъ когото трѣбва. Даже бихме почувствували удоволствие, ако се опровергаеше тѣзи непросигурителни небрѣжности въ толкова важната за человѣчеството професия).

Господине Редакторе! Водимъ отъ девиза на уважаемий Ви листъ, че „първата длѣжностъ на свободата е да защищава правдата“ и отъ вашите лични взгледове върху хода на обществените работи,—взгледове, които въ много случаи сѫ хармонирали съ горний девизъ, азъ се осмѣявамъ да Ви помогнѫ да дадете мѣсто въ колонитѣ на „Черно Море“ на сѫщущите тѣ ми редовце:

Чл. 113, алинея 2 ра, гл. IV отъ правилника за вѫтрѣшниятъ редъ и за служащите въ Българската Народна Банка, гласи: „Баща и синъ, тестъ и зеть, чичо и племенници, братя, баджанаци и шурен, не могатъ да бѫдатъ сѫщеврѣменно служащи въ единъ и сѫщия клонъ“

Чл. 127 гл. V отъ сѫщия правилникъ гласи: „Обикновенното повишение става по съобразжение на старшинството, достоинството, увърдие и поведение. Старшият по чинъ се счита ония, който е постъпилъ по-напрѣдъ. Въ случаите едновременно постъпване въ сѫщия класъ, глѣда се кой служащий е по-напрѣдъ влѣзълъ въ банката“ и пакъ се съзира:

Чл. 134 гл. V пакъ отъ сѫщия правилникъ гласи: „Съ ония служащи, които нарушиха постановленията на настоящия правилникъ, че се постъпва съгласно членовете 47 и 48 отъ закона за чиновниците“

Въпрѣки всичко това, изложено тѣй ясно и безъ никаква двусмисленостъ, Директорътъ на тукашната Банковъ клонъ, г-нъ Ечевъ, е нарушилъ въ основата първите два, отъ горѣцитираниетѣ, членове:

1) Като е допустижълъ въ Банката за чиновници

— съ което е онеправдалъ другъ служаща, г-нъ П. . . , който е билъ повече отъ година въ Банката, и като му е повѣрилъ отъ скоро врѣме насамъ длъжността помощникъ счетоводителя (останжла вакантна слѣдъ назначението на г-на Юр. П. Георгиева за Секретарь въ Министерството на Финансите), когато той е постъпилъ, както спомѣнихъ по-горѣ, прѣди 6 мѣсесца и е отъ по-доленъ класъ, пъкъ има други двама чиновници, постъпили прѣди двѣ години и отъ по-горни класове, а се игнориратъ правата имъ.

гр. Варна, 22 Януари 1892 г.

— 300 наполеона за мома. Г-нъ Иосифъ

Абаджиевъ се въича съ дъщерята на г-н Ат.
Гочовъ, единъ личенъ българинъ тукъ. Интересното е, че въ понедѣлникъ г-н се обявява на башата, че дъщеря му не е поискала, освѣтила срѣщу пари—300 наполеона. Оказва се, че това било кроенъ само: цѣльта била да се оскуби дядото и за туй даже момата била убѣдена отъ зетя, да се кълне предъ иконостаса за недѣлъственостъ, само и само да се зематъ пари. Но дядото поискалъ дъщеря си назадъ, и това щѣло да стане, ако нѣкои канонически правила не сѫ въспрѣпятствували. Въпросътъ е на дневенъ редъ още, а г-нъ Абаджиевъ е известенъ съ своите сарафлажи.

рово Съдилище разглежда дѣло, заведено отъ Окол. Управление, за туй че единъ кафеджия ходилъ една нощь по естественниятъ си нужди на едно близкое разстояние отъ полицейския приставъ, който се обидилъ отъ това съ мотивировка, че било при исполнение служебни обя-
занности (на пристава)! Н-о 30.

Карнобатъ. Женски издѣлия за изложението.
Въж поканени тукашните дами на събрание, което да възобнови старото женско дружество, и да размисли за приготвянето на ражкодѣлия за изложението. — Но тази покана, направена отъ г. Бургаз. Окр Управителъ и тукашното Общ. Управление, не успѣ да даде душа на покойника (жен. дружество)!

Биди се, тукъ и жени съж партизани на тъмнишата или пъкъ съж „празни работи“ тия общи работи. На приглашението не се яви никой. „Въбра и кълтвъ“ съж сторили хората да не беспокоятъ нервите си. Н-о: 36.

Стара-Загора: По затварянето на училищата. За обяснение на телеграммата си, явявамъ Ви, че учителите откаражда да служатъ, защото нѣматъ срѣдства! Отворихъ се училищата пакъ, слѣдъ като имъ се плати за Септемвр и Октомврий и имъ се обѣща да се плати „въ най-скоро врѣме“. Сегашното училищно настоятелство се занимава съ партизачество, вместо съ святата длѣжностъ, която имъ наложи изборътъ по образоването на 2500 дѣца! И не е чудно, учителите да търсятъ други длѣжности, както и вече се чува. Н-о 14.

Кюстендилъ. Като е на единия край на Княжеството и близо до турската граница, види се, за туй и общественция животъ въ нашия градъ е въ подобие на турския. Прѣкрасната природа, съ която е облагодѣтелствуванъ града, прави човѣка да не чувствува заспалостта му лѣтѣ, но за това пакъ тя се чувствува сило зимно време.

Прѣзъ този зименъ сезонъ друга година развлечението бивахъ исклучително вечеринкитѣ въ офицерския клубъ; но монотонието е утѣшително и това развлечение едва тази година се видѣ за недостатъчно. Тази година, благоприятстване на разните обстоятелства, нуждата отъ разнообразие се удовлетвори. Най-напрѣдъ почнихъ да раскъсватъ мрежата, която покриваща живостта на нашия общественъ животъ, учителите отъ народнитѣ училища (и интересно: всѣкога и всѣкаждъ народнитѣ учители почватъ да съживяватъ обществото! Колко много говори това общо явление у насъ! — Ред.) съ туй, че дадохъ едно-двѣ представления. Не стигаше. Яви се желание да се устрои едно читалище и казано — свѣршено: въ едно кѫско врѣме се състави то и сега брои 80 члена съ капиталъ числъ 1000 лева. Приятното още е, че въ това читалище членоветѣ сѫ хора отъ всичкитѣ съсловия: чиновници, офицери, търговци, еснафи

— богати и бѣдни, голѣми и малки чиновници и офицери. Читалището, назовано „Братство“, прѣдстави два пъти комедията „Ревизоръ“ и даде една литературно-музикално-танцовална вечеринка. И да видите: всичко доказа, че и въ Кюстендилъ има способни, достойни, усърдни дѣйци въ ползата на обществото. Вечеринката излѣзе тѣй сполучлива, каквато никой не очакваше; просто на просто, ний не сме се познавали какви сме! Особено Господжа Богданова въ пѣнието си прѣнасяше човѣка въ опера, а не въ Кюстендилския „Драгоманъ“ (тукъ се даде вечеринката). Сѫщо и учителския хоръ, подъ управлението на държавния учител по пѣнието, г. Недкова, комуто, заедно съ военния Капелмайстеръ, г. Кауцки, се дѣлжи доброто урежданье на вечеринката. Даватъ се още прѣдставления, както и литературно-музикална вечеринка отъ учителското дружество при Дѣржав.-педагогическо училище. — Изобщо, съживяваньето на тукашното общество се дѣлжи на инициаторитѣтъ учители, но много сильни бихъ срѣщали тѣ, безъ помощта на тукашния полковий командиръ, учителкитѣ и нѣкои жени на чиновници и учители, и бихъ се разочаровали съ противното убѣждение, че въ Кюстендилъ още

Има още хубави работи тука, но съ второ.
Н-о 16.

Русе. Момчето било момиче. Полицията е намерила въ града ни едно^т момче, слуга въ една кръчма, и, като го освидѣтелствувала чрезъ лѣкаръ, то се оказало, да е момиче. Споредъ показанията му, до колкото узнахъ, то било отъ квадъ Софийско, избѣгало отъ родителите си, прѣди 5 години, въ Пловдивъ; прѣобѣгло се въ мажски дрѣхи, слугувало при нѣкои хора и ходяло въ училище; свѣршило 3 и 4 отдѣления, отишло въ Търново, гдѣто при еждѣтъ условия свѣршило I и II класове. Сега изглежда на 15 годишно и е взето временно при едно семейство тукъ. Да ли е истина това, което то показва за себе си—остава да се узнае слѣдъ като полицията провѣри, както и чувамъ, че ще

Разградъ. Хаджикъ Тукъ станах испрацането на поклонниците въ Света Гора (поклонници заминихъ на Божий Гробъ). Какъ искате? До колко души тръбва да съмогнат отъ Разградския окръгъ? Само отъ Батембергеката община имаме деветъ души! Като се вземе предъ видъ, че тази година скъпо-скъпо продадохъ нашите земедѣли хранитъ си, и че изобилие — тази година, особено въ нашия окръгъ, имаше, — лесно е да се предположи, че поклонниците сѫ съ стотини. „Какъ да не отидѫ, брате, на хаджикъ“ — говорише единъ отъ тяхъ — „когато съмъ продадъ азъ рѣжъ 210 грона? Защо да отидѫ да видѫ чудеса? Имамъ синове — аслани; да сѫ живи, тѣ ще работятъ.“

Тѣ, тѣ, **дядо Хаджи!** Синоветъ ще работятъ, а ти иди съ плащи гръховетъ на гръцки калуери, да ти улакнеш кесията, че да тидейде ума въ главата! Ще се върнешъ, че раздадешъ на „акапали“ броенички, ще раскажешъ, че си станалъ приятелъ на „параходи“ и си ѝ ѳълъ сътъхъ агне по Едромското поле, а самъ ще се кръстишъ „Хаджикъ“ — и ще се свършиши, както ще ти се свършиши и паритъ. Да ти поискашъ за „шкуло“ или друго — нѣма, та нѣма. — Но кому ли си баѣшъ азъ?

№ 6.

(В. Р.) — Е, защитники на чужди банки и чужди капитали! Ето ви още едно забравено чудо! Нашия братъ, като види двѣ пари, става **Хаджикъ** прѣзъ 9 морета. Отворете му банки, дайте му капитали да подобри земедѣлие, скоподство и нѣмъ ѿ! Свирѣте му, ако ѿѣтѣ, съ габровска свирка, а той ви става **Хаджикъ**. „Пестовенъ“ е нашия народъ, ама... малко простча пада. Гдѣ го до! Специални училища му тръбватъ, га-че, по напрѣдъ. А чѣмъ гдѣ **Хаджикъ** тръбва да со благотворителна цѣль — каза на нашия уважаемъ дописникъ отъ Разградъ.)

Добричъ. Писаното въ в. „Черно Море“, една глаганица вълци, които върлуваха въ меритъ на с. с. Шардикъ, Александрия, Азаплии и др. е поддѣствувала, защо приѣди и нѣ колко дена е имало въ тази мястностъ *созенъ*, които станалъ по инициатива на тъкашници Ок. Н.-къ. Тамъ билъ П. Н.-ка съ двама стражари, но, за жалостъ, не можели да убиѣтъ ни единъ вълъкъ, а само нѣколко лесици и зайци. На връзане сюенджикъ случайко *хваща* тъгъ гората двама татари съ 6 коня.

Шишкъ отъ селата, че се идѣтъ били много хубави. Имало е много калъ, тѣшъ шо не можело да се ходи. Овдѣтъ страдали много отъ кипата.

Н-о 5.

ВАКАНТНО МѢСТО

за втори агентъ на в. „Черно Море“.

Гаранция 1000 лева, по формата за държавните чиновници (до окончателно прѣглеждане смѣтките му отъ Редакторъ-Издателя). Безусловна подчиненостъ на „Вътрѣшниятъ правилникъ на вѣстника“. (Справки въ администрацията).

Желающи, да занеме тѣзи длѣжности, тръбва да заяви писмено, съ означение бившата си дѣятельностъ.

Редакторъ-Издателъ **П. Бобчевски**

ВАРНЕНСКИЙ ОКРЪЖЕНЪ СЪВѢТЪ

(Окончателно застѣдание по внесаната ревизия).

Прѣдѣдателътъ съобщи, че по реда иде отложението въ застѣданието отъ 31-ти текущий въпросъ по внесаната ревизия, направена на окръжната касса отъ Финансовия Чиновникъ прѣзъ Августъ, 12—24 число, тази година.

Напомни, че на 12-ти текущий тоа въпросъ се прѣвостанови главно за да се даде врѣме, що членоветъ на съвѣта да могатъ да го изучатъ и обмислятъ по-обстоятелственно и по-основателно,

Рагясни, че, споредъ изложението въ акта реултатъ отъ ревизията, пѣтълата злоупотрѣбена сума възлиза на 11861 лева, отъ която 8949 лева трѣбвало е да внесеши Прѣдѣдателя Янко Урумовъ и Членъ-Касиера Коста Илиевъ, 1989 лева 15 ст. само Членъ-Касиера Коста Илиевъ, 562 лева 55 ст. само Прѣдѣдателя Янко Урумовъ и 360 лева 30 ст. Членъ-Секретара Петъръ Странджеевъ, и че споредъ писмото №. 12-22 отъ 12-ти текущий на окръжното Управление, четено въ Съвѣта на 13-ти срѣдь сумата 11861 лева внесени сѫ въ окръжната касса на Постоянната Комисия 9604 лева 55 ст., но, при всичко че нѣма официално съобщение, извѣстенъ е отъ вѣрно място и се е увѣрилъ отъ направената въ Комисията справка, че срѣдь квитанции 185 и 186 отъ 18-ти текущий, внесени ежъ въ окръжната касса опе 739 л. 15 ст.; така що всичката внесена сума като възлиза на 10313 лева 70 ст., „оставатъ за внесане 1517 лева 30 стотинки, отъ които 157 лева правителстvenи и 360 лева 30 стотинки окръжни;

III. Констатира опе, че невнесенитъ отъ Членъ-Секретара на Постоянната Комисия Петъръ Странджеевъ 360 лева 30 стотинки сѫ пропаднили по едно неща стно стечене на обстоятелствата, вслѣдствие на което, Съвѣтъ има Странджеевъ отъ аванса за обработване на Сандрошки лозя, и 360 лева 30 ст., не внесени отъ Членъ-Секретара Петъръ Странджеевъ пари;

IV. Да се покажи Странджеевъ да внесе паритъ 360 лева 30 ст. въ окръжната касса;

Положи въпроса на разискване.

Г. В. Христовъ е на мнѣніе: както другите лица сѫ внесли, тѣй и Членъ-Секретаря П. Странджеевъ да внесе сумата 360 лева 30 ст. окръжни пари

Г. Щеревъ мисли, че прѣди да се искатъ паритъ, Съвѣтъ трѣбва да єе произнесе върху дѣйствията на лицата, т. е. виновни ли сѫ тѣ или не, и, въ утвѣрдъчъ случаи, какво се пада всѣкому споредъ инвата.

Г. Прѣдѣдателя разбира Щеревъ въ смисълъ, че се характеризиратъ до колко сѫ прѣстъпни или не дѣйствията на лицата, замѣсени по тѣзи пари. Забѣлѣза, че работата е констатирана: има пари злоупотрѣбени, но има и пари про паднили, именно паритъ пропаднили отъ ръката на Членъ-Секретаря Странджеевъ.

Полага въпроса: да се счита ли и Странджеевъ за виновенъ на едностъ Прѣдѣдателя Урумовъ и Членъ-Касиера Коста Илиевъ?

Г. Свиаровъ е на мнѣніе, Странджеевъ да внесе само паритъ, а за виновенъ не го счита.

Г. Щеревъ тѣй сѫщо не признава Странджеева за виновенъ, още повече като въпроса за паритъ, за които той е поставенъ отъ отговоренъ, съ врѣме, още при пропадването на тѣзи пари, е билъ изведенъ на явѣ и извѣстенъ на цѣлата Постоянна Комисия, че и прѣписка по тѣхъ е имала; липсването на тѣзи пари не се открило въ врѣме на ревизията за първи пътъ; съдователно, никакво злоупотрѣбление по тѣхъ не сѫществува.

Г. Прѣдѣдателятъ обясни въпроса и на турски язикъ за членоветъ турци.

Говорихъ: Г. Г. Нуманъ Ефенди, Икономовъ и Прѣдѣдателя Холевичъ.

Г. Икономовъ е на мнѣніе: отъ Сгрѣвъ даже и паритъ да се не искатъ, понеже тѣ сѫ пропаднили.

Г. Прѣдѣдателятъ прочете касающата се, до възложението върху Странджеева пари, частъ отъ ревизионния актъ.

Прие се отъ всички, че Странджеевъ е отговоренъ само за паритъ, а не и виновенъ.

Г. Прѣдѣдателятъ пити: какво мисли Съвѣта по другата частъ на въпроса, именно, за Прѣдѣдателя Урумовъ и Членъ-Касиера Коста Илиевъ?

Говорихъ: Г. Г. Христовъ и Щеревъ.

Г. Щеревъ, като се основава на ревизионниятъ актъ, прави заключение, че Прѣдѣдателя Урумовъ и Членъ-Касиера Илиевъ сѫ вземали окръжни пари и сѫ ги злоупотрѣбвали незаконно, — обстоятелство, което и тѣ сѫми признаватъ, но хъръмъ вината единъ на другъ и, което е достатъчно за да се разбере, окръжните пари не сѫ стояли въ окръжната каса. На мнѣніе е, като се признае този фактъ, да се постъпки по нататъкъ споредъ закона.

Резолюрахъ се главните точки и чѣртъ на рѣшението, което се приема отъ всички членове по този въпросъ, и се даде почишка:

Застѣданието се поднови частъ въ 11 и 50 минути.

Прѣчете се слѣдующата редакция на Постановление.

Варненскиятъ Окръженъ Съвѣтъ, като разглѣда въпроса по внесаната ревизия, направена на окръжната касса въ Варненския Окръжниятъ Съвѣтъ, Константина Касиера, отъ Варненския Чиновникъ Чиновникъ, прѣзъ мѣсяцъ Августъ текущата 1891 година (12—24 число) и като взе прѣдъ видъ всичките по него документи, съзѣдъни, обяснения и дебати, прие, по общо съгласие, слѣдующето

Постановление:

I. Съвѣтъ съ присъдѣре констатира факта, че съ окръжната Касса и пари, произволно се е распологало отъ страна на Прѣдѣдателя на Постоянната Комисия, Янко Урумовъ, и Членъ-Касиера Коста Илиевъ, отъ които главниятъ членовикъ кой е, съвѣту съ неизвѣстно;

II. Констатира, че срѣдъ сумата 11861 лева, признати по ревизионниятъ актъ за злоупотрѣбени, сѫ внесени 10342 лева 70 ст. окръжни пари и оставатъ за събиране 1517 лева 30 стотинки, отъ които 157 лева правителстvenи и 360 лева 30 стотинки окръжни;

III. Констатира опе, че невнесенитъ отъ Членъ-Секретара на Постоянната Комисия Петъръ Странджеевъ 360 лева 30 стотинки сѫ пропаднили по едно неща стно стечене на обстоятелствата, вслѣдствие на което, Съвѣтъ има Странджеевъ отъ аванса за обработване на Сандрошки лозя, и 360 лева 30 ст., не внесени отъ Членъ-Секретара Петъръ Странджеевъ пари;

IV. Да се покажи Странджеевъ да внесе паритъ 360 лева 30 ст. въ окръжната касса;

V. Да се помоли п читаемото правителство да събере сумата 1157 лева правителствен пари отъ отговорните за акта лица;

VI. Що се оти ся до прѣстъпната частъ на въпроса, по отношение дѣяніята на Прѣдѣдателя Янко Урумовъ и Членъ-Касиера Коста Илиевъ, Съвѣтъ съгласно чл. 33 отъ „правилника за стетоводството на Постоянната Комисия“, остави на благоусмотрение и завишице распореждане на Г-на Министъра на Вътрѣшните Работи.

Г. Прѣдѣдателятъ обясни тѣзи редакции на турски язикъ, за членоветъ турци.

Гласувано, туй постановление се приема отъ всички членове на Съвѣта безъ измѣнение.

КНИЖНИДА

НОВИ КНИГИ И СПИСАНИЯ.

Получени сѫ въ Редакцията ни слѣдните нови книги и списания:

1) „Ржиководство“ по метрическа система“. Допълнено е отъ нѣкое отъ по-важните чужди мѣрки. Прѣглѣдано и удобрено отъ Министерството на Финансите. Съставъ **Vasili N. Икономовъ**, Сър. Кл. и Рал. Гимназия. Пловдивъ. Издание и пчага Хр. Г. Дановъ.

2) „Букваръ“ за обучение и самообучение въ писмо-читане по гласната метода. Написълъ **A. Наумовъ**, управител на Приѣдѣнските училища. Издание и печатъ на Съдѣнъ и Приѣдѣнъ. Съдѣнъ. Скоропечатница на С. Маратори и Съдѣнъ.

3) Четиръ отдѣлни книжки Читанки за първо, второ, трѣто и четвърто отдѣлѣніе. Съставълъ **A. Наумовъ**, управител на Приѣдѣнските училища. Втори издѣлія. Издание и печатъ на книжарница К. Г. Самарджиевъ и Съдѣнъ Солунъ и Приѣдѣнъ. Съдѣнъ. Скоропечатница на С. Маратори и Съдѣнъ.

4) „Календарче „Св. Кирилъ и Методий“ за високосата 1892 год. Год. IX. Издава книжарница на К. Г. Самарджиевъ и Съдѣнъ Солунъ и Приѣдѣнъ. Год. X. Издава книжарница на С. Маратори и Съдѣнъ.

5) „Младина“, научно-забавителъ вѣстникъ, съ картици за младежите отъ двата пола. Год. I, книжки III и IV. Редакторъ и издава Дружество „Отецъ Найсий“ въ Казанлѣкъ. Година II, книга 2 лева прѣдплатени. — Шуменъ.

6) „Критика“, мѣсечно списание. Книжка XII, Декември. Редакторъ Д-ръ **K. Крестовъ**.

7) „Сѫдебна Библиотека“, ежемѣсично списание за законодателство, правосъдие и администрация. Редакторъ и издавател **I. P. Минковъ**, Година IV. Книга XI. Декември. Абонаментъ: за година 6 лева. Съдѣржание: II. По въпроса за обжалование на прѣдѣлъ отъ отъправъдителя отъ поддѣлъдими; III. За правата и прѣимуществата на дипломатическите агенти споредъ наименованието им; IV. за бириницъ; V. Разни вѣсти и пр.

8) „Съчинение на Иванъ Вазовъ“ Томъ I. Повѣсти и рѣкви. Съдѣржание: Не мили недраги; Въ Пиринъ; Въско на война; Иде и Монурътъ; Соломоновски царевъ; Хаджи Ахилъ и Кандидътъ за хамама. Цѣна на I томъ 2 л. 50 ст. Намира сѧ за продажа у книжарницата на Ив. Б. Касаровъ и у автора въ София. Печатница на Ив. П. Даскаловъ и С-ие въ София.

9) „Ржиководство“ по особената часть на наследствените закони. Год. I. Книга IV, V и VI. По Н. А. Неклюдова и рѣкви на Върховниятъ

„БЪЛГАРИЯ“

Първо Българско Застрахователно Дружество въ гр. Русе

утвърдено съ Височайши Указъ № 134 отъ 23 Августъ 1891 год.

(Привилегировано съ законъ, приетъ отъ VI-то Обикновенно Народно Събрание въ II-та му редовна сесия, въ XXXIII-то засѣдание на 7-и Декемврий м. г. и утвърденъ съ Височайши Указъ № 234 отъ 15 Декемврий с. г.)

Основенъ капиталъ 1,000,000 лева златни, внесенъ напълно

Главното Управление на Дружеството има честта да обяви за всеобщо знание, че приема застрахованите на движими и недвижими имоти срещу загуби и повръди отъ пожаръ по най-износни условия и цѣни

Прѣставител на Дружеството въ ст. София е Господинъ Г. НАЙДЕНОВЪ

АГЕНТИ НА ДУЖЕСТВОТО:

Г. Г. Братия Дрѣнски
" Ст. Нидѣлковъ & С-ie
" Жековъ, Илиевъ & С-ie
" Василь Морфовъ
" Т. Арнаудовъ & Кузевъ
" Г. Т. Дюлгеровъ
" Кота Балабановъ
" Бр. П. А. Петрови
" Злати Л. Карагетлиевъ
" Хр. Неновъ
" Цановъ & Филиповъ

Пловдивъ
Търново
Разградъ
Ст.-Загора
Габрово
Бѣла
Братца
Осм.-Пазаръ
Казанлѣкъ
Троянъ
Видинъ

Г. Г. Ив. А. Михайлова
" Ангелъ Петровъ
" Димитъ Русевъ
" Ив. Мишайковъ
" Д. А. Буровъ
" Юрданъ Поповъ
" Мазичевъ & Клисурски
" Георги и Нѣдко Щочеви
" Х. Гребенаровъ & Синове Кюстендилъ
" Бр. П. Никифорови
" Селвелиевъ & Момовъ

Варна
Свищовъ
Силистра
Тат.-Назарджикъ
Гор.-Орѣховица
Никополь
Берковица
Дрѣново
Ловечъ
Добричъ

Г. Г. Василь Дворянъ
Шуменъ, Търг. Дружество
" Димитъ Дионисиядисъ
" Минчо Пешевъ
" Х. Ив. Димитровъ
" Бр. М. Астарджиеви
" Хараламби Ив. Палазовъ
" Иванъ Василевъ
" Желѣзъ Д. Желѣзовъ
" Ат. Хр. Ючормански

Русе
Шуменъ
Бургасъ
Севлиево
Тутраканъ
Карлово
Ески-Джумая
Ямболъ
Айтосъ
Балчикъ

(10 - 165 - 2)

УПРАВИТЕЛНА КОММИСИЯ ЗА ПЪРВИТЕ МЪСТНИ ИЗЛОЖЕНИЯ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 270

Управителната Комисия за първите мъстни земедѣлъческо-промишленни изложени въ гр. гр. Пловдивъ и Русе при Финансовото Министерство, съ това си извѣстява интересуващи се, че е рѣшила да отдае на прѣдприемачъ правото за фотографиране и продаване на фотографии, албуми и прч. при Пловдивското изложение.

Овѣзи отъ Г-да фотографитъ, които би желали да конкуриратъ за добиване това право, поканватъ се да прѣставятъ условията си вай късно до 10-и идущи Марта въ канцелариата на Комисията.

При състаканьето съвѣти прѣдложени, конкуренгитъ трѣбва да иматъ прѣдъ видъ, че тѣ сами трѣбва да си направятъ нуждното ателие при изложението, за която цѣль ще имъ се отпустне едно доста прилично и достатъчно мѣсто.

Ст. София, 11 Февруари 1892 г.
Прѣдѣдовател на Управителната Комисия за изложението, Министъ на Финансите: Г. Д. Начовичъ.

Членъ, Началникъ на Оѓдѣлението:
М. Георгиевъ
(3-178-1)

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 265.

Управителната Комисия за първите мъстни земедѣлъческо-промишленни изложени, като извѣстява интересуващи се, че е рѣшила да отдае на прѣдприемачъ 2-рата реставрация при Пловдивското изложение, покана ги да ѝ прѣставятъ прѣдложението си най-късно до 10 идущаго Мартъ т. г.

Комисиятаще прѣдаде прѣдприемачу само зданието, а той ще си набави всички китъ потрѣбности и приналежности, тя ще прѣдочете тогава отъ конкуренгитъ, който прѣстави най-сгодни условия за кассата на изложението.

Ст. София 10-и Февруари 1892 г.
За Прѣдѣдовател на Управителната

Комисия: М. Георгиевъ
Членъ-Секретаръ: Хр. Ат. Фетваджиевъ
(3-170-2)

ОТЪ СЪДЕБ. ПРИСТАВИ ПРИ ВАР. ОКР. СЪДЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 298

Подписаннитъ обявявамъ, че отъ 17 Февруарий до 18 Мартъ т. г. ще трае публичната продажба на Димо Ф.тевовото лозе, състояще отъ около 4 уврата, въ Варненски лозя, мѣстностъ „Сотира“, продаваемъ се за дългътъ му къмъ Сава Щ.ряновъ. Интересуващи се могатъ всѣки пристъпенъ день и часъ да се явяватъ въ канцеларията ми за наддаване.

гр. Варна 1892 година,
П. Съдеб. Приставъ: Г. Захариевъ
(1-174-1)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 300

Подписаннитъ обявявамъ, че отъ 4 Февруарий до 5 Мартъ т. г. ще трае публичната продажба на Злати Петровитъ дѣвъ лозя, нах.дящи се въ Варненски лозя, продаваемъ се съгласно испълнителния листъ отъ 10 Октомври 1891 год., издаденъ отъ II Варненски градо-мирловъ съдия, вслѣдствие постановление на роднинския съвѣтъ, - отъ 5 Августъ 1891 г.

гр. Варна, 20 Февруари 1892 год.
П. Съдеб. Приставъ: Г. Захариевъ
(1-175-1)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 303

Подписаннитъ обявявамъ, че отъ 17 Февруарий т. г. до 18 Мартъ с. г. ще трае публичната продажба на $\frac{1}{8}$ частъ отъ градината на Ст.янъ Карапеневъ, наследници, частъта на Папани Карапеневъ, продаваема се за дългътъ му къмъ Събя Симеоновъ. Интересуващи се могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми за наддаване.

гр. Варна, 20 Февруари 1892 год.
П. Съдеб. Приставъ: Г. Захариевъ
(1-176-1)

ВАРНЕНСКИЙ ОКРЪЖЕНЪ СЪДЪ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1098.

Варна, 15 Февруари 1892 год.
Съгласно чл. 200 отъ търговския законъ, призоваватъ се всички г. г. кретори, да пристъпватъ на 15-и Априлъ 1892 год., 9 часа сутринта, въ залата на съдъ, лично или чрезъ повѣреници,

заедно съ всички доказателства по вземанието сътвътъ отъ обявението несъстъпаемостъ: Варненски търговецъ, Назаръ А. Басаджиянъ, за да стане освидѣтелствуващ на земанията.

Дѣловодител по массата на испадвания, Членъ при Варненския Окр. Съдъ: Г. Пасаровъ.
(3-168-2)

НЕКРОЛОГЪ.

Съ дѣлбока скрѣбъ и неизразима жалостъ извѣстявамъ, че

ПЕТРЪ П. СТРАНДЖЕВЪ

слѣдъ и нѣколко кратко болѣуване отъ перекардитъ и стомашенъ катаръ, прѣдаде Богу духъ на 19 Февруарий 1892 година, частъ по $1\frac{1}{2}$ съдѣдъ полунощъ.

Покойниятъ е роденъ въ СОНОТЪ. Прѣдъ освобождението е билъ народенъ учителъ около 13 години, именпо: въ Брестовица, Полатово, Каратопракъ (Пловдивско) и въ Татаръ-Пазарджикъ, гдѣто е вземалъ участие и въ народните революционни работи. Слѣдъ освобождението, билъ е тъй сѫщо учителъ и Секретарь на Общинското, послѣ на Окръжното, Управление въ Провадия; Околийски Началникъ въ Тетевенъ; Адвокатъ въ гр. Провадия, а отъ 1888 година до послѣднъ врѣме, - Членъ-Секретарь на Варненска Окръжна Постоянна Комисия.

Свѣстенъ гражданинъ и любящъ баща, на около 46 години възрастъ той станъ жъртва на безиощадната прѣжде-врѣмѣнна смърть, като оставилъ въ дѣлбока скрѣбъ: съпруга съ четири малътни дѣчица, другари и познайници!

Такава била волята Божия.

ВЪЧНА МУ ПАМЯТЬ!
ОТЪ СЕМЕЙСТВОТО И ДРУГАРИТЪ МВ.